

„Musulmono kraujas gali būti pralietas tik dėl vienos iš trijų priežasčių

Ibn Masud (tebūnie Allahas juo patenkintas) perdavė, kad Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) sakė: „Musulmono kraujas gali būti pralietas tik dėl vienos iš trijų priežasčių: vedęs vyras, padaręs svetimavimą; gyvybė už gyvybę; ir tas, kuris atsižada savo religijos ir palieka bendruomenę.“

[Sachych] [Bendru sutarimu]

Pranašas paaiškino, kad musulmono kraujas yra neliečiamas, išskyrus tuos atvejus, kai jis padaro vieną iš trijų dalykų: Pirmasis: tas, kuris padaro svetimavimo nuodėmę būdamas teisėtai susituokęs; tokiu atveju jam leidžiama skirti bausmę – užmėtyimą akmenimi. Antrasis: tas, kuris tyčia ir neteisėtai nužudo nekaltą žmogų – jis pats gali būti nubaustas mirtimi, laikantis nustatytų sąlygų. Trečias: tas, kuris išeina iš musulmonų bendruomenės — arba visiškai palikęs islamą (ridda), arba atsiskyręs be apostazės, pripažindamas tik dalį tikėjimo, kaip, smurtininkai, kelio plėšikai, kovotojai iš kharidžitų ir panašiai.

<https://sunnah.global/hadeeth/lt/show/4714>

النّجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

